

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemana velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 63.

V Ljubljani, v soboto 16. marca 1889.

Letnik XVII.

„Times“ proti Parnellu.

△ Koncem minolega meseca zvršil se je v Angliji pravi evropski skandal. Stvar je sicer nekoliko zastarela, vendar jo hočemo svojim čitateljem pojasniti, da spoznajo krtovo delo naših in vnanjih židovskih časnikov, kakoršen je tudi največji svetovni list „Times“.

Ta angleški list je pred nedavnim časom objavil, kakor je trdil, lastnoročna pisma Parnella, voditelja irskih poslancev v angleški zbornici. S temi pismi je hotel list dokazati, da je Parnell še z dvema irskima poslancema na čelu irskih morilcev. Parnell se je v zbornici izjavil, da so pisma ponarejena in je vložil tožbo proti listu „Times“. Ker bi pa bil Parnell pred sodiščem težko dokazal, da so pisma ponarejena, zahteval je, naj parlamentarna komisija zahteva od lista dotična pisma in je preišče. List je bil namreč kupil pisma za več tisoč goldinarjev od nekega Pigotta. Ko je ta slutil, da bodo prišli njegovi slepariji na sled, izpovedal je dvema poslancema, da je pisma ponaredil in prodal listu „Times“. Svet je ostrmel, začuvši ta glas, kajti to ni bila mala tožba zaradi razžaljenja časti, temveč velika politična intriga, ker na zatožni klopi je sedel s Parnellom zatirani irski narod.

Ponarejalec Pigott je hitro zginil iz Anglije ter bežal čez Pariz v Madrid ter se ondi ustrelil v trenutku, ko so ga hoteli prijeti.

„Times“ so v pravdi popolnoma podlegle. List je hotel pogubiti Parnella, irskemu narodu vzgati na čelo znamenje tajnih in zavrtnih morilcev, v odločilnem trenutku pa je prišla resnica na dan, da je nameraval svetovni list izpodkopati irsko narodno stranko, ki se bojuje za božje in človeške pravice naroda svojega, ter prisiliti pravične angleške državnike, da se ločijo od irske stranke. To je pomen cele pravde.

Gladstone je še pred zadnjo obravnavo londonškega sodišča izrekel pravično sodbo: „To je zarota podlosti in nesramnosti“ ter izrazil upanje, da bode zmaga pravična irska stvar. Le vsled agitacije lista „Times“ so skovali zadnjo prisilno postavbo proti Irce, in sedaj je končana žalostna komedija na čast Parnellu in njegovi stranki. Parnell je srečno raztrgal mrežo, v katero so ga hoteli vjeti njegovi nasprotniki. Mi s svojega stališča moramo izraziti veselje, da je prišla na dan nedolžnost pogumnega irskega voditelja.

Še noben narod — izvzemši morda poljski — ni tako potrpežljivo prenašal svojo nesrečo, noben narod v smrtnem boju tako zvest ostal svoji katoliški veri, kakor irski, in to blaži dobro srce, da se je teptani narod s svojo močjo rešil pogina, osramotil mnogo močnejšega nasprotnika in da je svet zvedel, da stari usmiljeni in pravični Bog še živi.

Voda na mlin antisemitov.

△ Znano je že, kako liberalni, posebno pa židovski listi vihté kadilnice, kedar se je treba klanjati pred hudimi nasprotniki ter je zase pridobiti. Ko se je nedavno vršila na Dunaji enketa za vpejavo delavskih zbornic, pisala je prva židovska trobenta na Dunaji:

„Izjave delavcev so pokazale, da se načeloma hočejo pomiriti in spraviti. Predrzo pa je storil Eichhorn, ko se je približeval delavcem, da bi jih poučil o njihovih koristih. Večina zborovalcev se je smejala, ko je čula imena Liechtenstein, Belcredi in Lueger, in govori teh delavcev so pričali o toliki izobrazenosti, da so osramotili fevdalne socijaliste. Zastopniki reakcije so tukaj slišali besede, ki jim bodo še dolgo šumele po ušesih. Delavci vedó, da brez prostote in omike ni mogoč pravi napredek. Socijalisti ločijo od liberalcev tisočera vprašanja,

toda v boji za pravice državljanov in neodvisno šolo morejo se nemški poslanci zanašati na ogromno večino prebivalcev. Ko se gré za prostost in šolo, delavci ne poznajo narodnosti. Nemci, Čebi, Poljaki, Italijani se skupno bojujejo za moderno — šolo. Zato vidimo, kako malo zastopajo stranke v državnem zboru prave želje prebivalstva, in kako za uradnimi klubi stojé milijoni, ki ne morejo razumeti, da poslanci hočejo ljudstvu vzeti prostost in omiko.“

V tem smislu piše plačani žid dalje ter vihtí kadilnico pred socijalisti, ki hoté razrušiti ves družbeni red. Ta židovski časnikar kaže, da nima nobenega pravega domovinskega čuta, da je kosmopolit. Žid je zvita buča. Vzhajati vidi novo zvezdo ter se klanja pred njo. Socijalisti smejejo se v pest in so hvaležni.

Dne 12. t. m. je pisal isti list: „Radi bi poznali misel grofa Taaffeja o lovu na žide. Ta naša radovednost je morda razžaljiva, kajti ime ministerskega predsednika je pod postavbo o splošnih državljskih pravicah. Pa to vprašanje je vedno glasnejše, ako opazujemo javne prikazni na Dunaji; ako čujemo, da vsak dan zaničujejo neko vrsto prebivalstva, ki daje 40.000 mož k armadi; ako vidimo, da stranka, ki tudi politiko podreja verskim načelom, zaničuje ljudi zaradi vere.“

Že te besede bodo razjarile antisemite, ker jim židovski list predbaciva versko nestrpnost, akoravno je znano, da ne vprašajo, kaj véruje žid. Dalje bi Schönerer vedel povedati, kaj Taaffe misli o antisemitih.

Dalje piše „N. Fr. Pr.“:

„Ko so se pokazali v Avstriji sledovi antisemitizma, imenovali so ga mnogi posebnost, katera zanima le žide. Pošteni in spoštovani možje pričeli so se vendar igrati z ognjem, zaničevali so židovske lastnosti, v salonih in gostilnah govorili o lepi teoriji strpljivosti nasproti priseljenemu narodu, v družbi so bili molčeči ali pa tako prijazni, da je človeka moralo

LISTEK.

Swiftijada.

(Petdeseti spev.)

Postni čas je in vendar se izvrstno zabavamo Slovenci in pa desničarji v državnem zboru. Prvim skrbé za postno zabavo nemčurski odborniki in oskrbniki ljubljanske zastavnice, ki tako izvrstno presušajo naše zastavljene zimske suknje o poletji, da so se pri tem vestnem poslu posušili sami za več tisočakov, kakor je vsa njihova vzgledna zastavniška uprava vredna; naše državne poslance pa šegeče ministerski predsednik s svojim zanimivim dunajskim „jargonom“.

V istini pravi „gfret“ je v Ljubljani in „gfret“ na Dunaji v državnem zboru, in vendar imamo desničarji upanje, da se nadaljuje tudi v bodoče na podlagi sedanjega političnega „vürstljanja“ naš dosedanji „gfret“, samo da dovolimo oves za takozvane dispozicijske jasli, ob katerih pa še vedno stradamo blagodarni desničarji. In vendar je najbolj zanimiva vsakoletna debata za zveneče dispozicijske tolarčke, katere zahteva naš slavni ministerski „Minos“ za svoj trud, kateri mu provzročuje sitni devetnajsti odstavek osnovnih postav. O nekdanjem mitičnem Minosu nam govori pravljica, da je po-

treboval devet let, da je uvel svoje slavne postave na otoku Kreti, in sicer s pomočjo Boga Jova, ki ga je poučeval vsako leto v neki skrivni votlini o modrem in pravičnem vladanju; njegov imenski potomec pa ni niti v desetih letih jednega odstavka svojih obljub premenil v krv in meso, akoravno ga poučuje vsako leto 353 javnih učiteljev, ki vsi vedó, kako se najbolje vlada, da se ohrani nemir, zavist in nezadovoljnost v državi.

V tej moderni in vsakoletni politični šoli dozdeva se nam ministerski predsednik podoben slavnemu Odysse-ju, katerega reši po silnih viharjih levičarskih „Pozejdorov“ le desničarska stranka v srečno deželno Feakov, kjer odpočije zopet za jedno leto svoje utrujene ude. Tudi letos zapustili so na tem mitičnem potu v domovino dovoljenega „budgeta“ našega ministerskega Odysse-ja mnogi njegovi prijatelji, ki so se sicer slavno bojevali z njim ob trdjavah ravnopravnosti „Troji“ za daljni politični „gfret“; kajti samo večina devetih glasov je podpisala vladno „marschrouro“ za politično potovanje po pričetem potu.

Da so se združili z nemškimi nasprotujočimi Herbstovimi „junkerji“ tudi hladnokrvni Mladočehi, je znamenje, da ni več daleč dōba, ko se uresniči popolno narodnostno sporazumljenje, ki nas velja vsako leto nad pol milijona goldinarjev, ki se posušé v državni zbornici za predragi narodnostni mir.

Zaradi tega sodi Swiftijanec, da ni napačen in celó izviren in nepričakovan predlog tirolskega poslanca Zallingerja, ki namerava znižati državnozbornske dijete, kar bi ugodno vplivalo na nas davkoplačevalce in pa na levičarske poslance, ki bi morda ne metali vedno pod državno kolo svoje zavirujoče coklje, ko bi jih veljala vsakodnevna zavira nekaj goldinarjev kazni.

Vendar malo upanja je, da se sprejme popustljivi Zallingerjev predlog, kateri bi baje on sam najmanje čutil, ker se vozi neki le na „ogledo“ v državno stolico, sicer pa pokuša raje „procul negotiis“ izvrstno kalternsko kapljico v svojih slavnih kletih ob Adizi, ki mu razgreva krv za „opozicijo“ na desni in na levi, da kmalu sam ne vé, kaj je opozicija.

Desničarji smo v istini verni čestilci pojma: „variatio delectat“.

Naša stranka v državnem zboru je namreč vže tako pisana samih majoritet in minoritet v majoriteti in povrh še takozvanih „klubov“, da se danes ali jutri sami ne bomo poznali več in da potrebujemo Ariadino nit, ki nas pripelje po končanem zborovanju državnozbornskega labirinta s praznimi rokami pred volilce, kjer smo zopet radodarni s svojimi obljubami in bogataši v svojih nadepolnih političnih vspehib.

Swiftifanec.

Naznanilo in priporočilo.

Preč duhovščini, kakor slavnemu občinstvu izrekam svojo najtoplejšo zahvalo za doslej izkazano mi zaupanje in se priporočam tudi v bodoče za izdelovanje vseh podobarskih in pozlatarskih del,

kot: prenovljenja altarjev, tabernakeljnov, lee, krstnih kamnov in podob. Prenavjam vsake vrste okvire, križeva pota, sv. razpela, svečnike itd. Tudi na novo izdelavam vsa ta dela v vsakem slogu prav okusno in trpežno.
V zalogi imam sv. razpela od 4" do 3', na križu in brez križa, s stojalom in brez stojala, pozlačene, slikane in iz trdega lesa. Kristusi so do 2 čevlja po 2" znarazen, 4, 6, 8, 10, 12" itd.
Coff za svetilnice — za spodaj in zgoraj dobe se od 80 kr. do 8 gld. krogle za vrvi pri svetilnicah in svečnikih, palice za okvire (Goldleisten), slike itd.
Vsako delo izdelujem zanesljivo, dobro, in kar mogoče po nizki ceni. (6-1)

Franjo Toman,

podobar in pozlatar
v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 4, v Mayer-jevi hiši.

Tovarniške cene!

Vsake vrste in velikosti
kovčge in torbice

iz usnja ali jadernega platna, istotako popolne

jezdne oprave

po 28 gld. in višje priporoča in pošilja obratno po pošti

A. Košir,

Kolodvorske ulice št. 24

(2-2) v Ljubljani

poleg južnega kolodvora.

Lastno delo!

Bolezni želodca.

in spodnjih telesnih delov, jeter in vranice, zlata žila, zaprtje, vodenica in kronična driska zdravi se najspšeje s PICCOLIJEVO „ESENCO ZA ŽELODEC“, koja je tudi izvrstno sredstvo proti glistam.

Pošilja jo izdelovatelj lekarinar GABRIEL PICCOLI v Ljubljani (na Dunajski cesti) proti poštnemu povzetju.

Dobiva se pa razven pri izdelovatelju lekarju PICCOLI-ju „pri Angelu“ v Ljubljani po 10 kr., tudi še pri lekarju Rizzioli-ju v Rudolfovem in skoraj po vseh lekarnah na Primorskem, Tirolskem, Koroškem, Štajerskem in v Dalmaciji in sicer po 15 kr. steklenica. (5)

Varstvena znamka.

Javna zahvala.

Podpisani čuti se zavezanega, slavnej

„AZIENDI“

avstro-francoskej zavarovalnej družbi za elementarne nesreče in nezgode na Dunaji,

zastopanej po glavnej agenturi v Ljubljani pri gosp. Josipu Prosenču, izrekati najiskrenejšo zahvalo za jako hitro poizvedenje škode in izplačanje zavarovane svote za objekte, ki so mi pogoreli v Veliki Vasi.

Velika Vas, 11. febr. 1889.

+ Janez Šustar.

Podpisal Ignac Detela. (1)

Društvo pogrebne bratovščine sv. Jožefa

bode imelo

19. marca, t. j. sv. Jožefa popoludan ob 4. uri

v šolski sobi frančiškanskega samostana svoj

letni občni zbor,

h kateremu so vsi moški udje povabljeni. (2-1)

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

cerkvenih oprav

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik Franc Brückner.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, stole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

Odlikovan: 1873, 1881.

Katoliška tiskarna

preporuča raznovrstne vizitnice po nizki ceni.

Diseldorfske oljnate barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

v Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje). Filijala: Slonove ulice 10-12

preporuča slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mizarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastonj in franko.

Oljnate barve v pločevinastih puščah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalec, po znižanih cenah; v dežah od 25 klgr. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.

Specialiteta: Ultramarinmodra in zelena barva.

Za čas stavbe

priporoča

Andrej Druškovič-a

trgovina z železnino, Mestni trg 10,

v velikem izboru in prav po nizki ceni okova za okna in vrata, storje za štokadoranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, priznana najboljši kamniški Portland- in Roman-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezna dela.

Pri stavbah,

kjer ni blizu vode neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malih urah in majhnimi stroški na pravem mestu dobivati vodo; ravno tako tudi se dobivajo vsi deli za izkopane vodnjake, železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železna okova.

Za poljedelstvo: (11)

vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno nasajeni plugi in plužna, železne in lesene brane in zobove zanje, motike, lopate, rezovnice, krampe itd.

Tudi se dobiva zmirom sveži dovski mavec (Lengensfelder Gyps) za gnojenje polja.

